

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre direktiv 97/5/EF om grænseoverskridende pengeoverførsler i dansk ret.

Reglerne i lovforslaget gælder for pengeinstitutter og andre virksomheder, der erhvervsmæssigt medvirker ved visse grænseoverskridende pengeoverførsler inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med. Institutternes medvirken kan være enten som afsenders institut, som formidlende institut eller som modtagers institut.

Lovforslaget indeholder regler, der regulerer rettigheder og forpligtelser dels i forholdet mellem institutterne og deres kunder før og efter udførelsen af en grænseoverskridende pengeoverførsel dels i forholdet mellem institutterne indbyrdes i tilfælde, hvor en overførsel ikke udføres i henhold til det aftalte.

Der foreslås således en række regler, der dels regulerer institutternes oplysningspligt, dels fastslår institutternes forpligtelser, hvis institutterne ikke overholder bestemmelserne om overførselstiden, foretager fradrag i overførselsbeløbet eller ikke gennemfører overførslen. Endvidere fastsættes udfyldende frister for overførselstiden. Disse frister finder anvendelse, hvis intet andet er aftalt.

2. Lovforslagets væsentligste indhold

2.1. Anvendelsesområdet m.v.

Lovforslaget omfatter ifølge § 1 grænseoverskridende pengeoverførsler inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, der efter ubetinget ordre fra en afsender udføres af pengeinstitutter og andre fysiske eller juridiske personer, der som led i deres erhvervsvirksomhed udfører eller medvirker ved sådanne pengeoverførsler.

Disse pengeinstitutter og fysiske og juridiske personer er givet samlebetegnelsen »institutter«. Filialer og forretningssteder anses som selvstændige institutter. Således vil også filialer og forretningssteder beliggende i Danmark, som har tilknytning til virksomheder,

der har hjemsted uden for Den Europæiske Union, være omfattet af loven.

Anvendelsesområdet er beløbsmæssigt maksimeret til overførsler af beløb op til modværdien af 50.000 Euro. Loven finder endvidere kun anvendelse, når overførslen sker i medlemsstaternes valutaer, herunder i Euro.

De institutter, der typisk deltager i en grænseoverskridende pengeoverførsel, er afsenders institut, et eller flere formidlende institutter (typisk en korrespondentbank), og modtagers institut. Både pengeoverførsler, der foretages fra Danmark til et andet land, og overførsler, der sker til Danmark fra andre lande, er omfattet. Endvidere er overførsler, hvor et dansk institut fungerer som formidlende institut ved en pengeoverførsel mellem 2 andre lande, omfattet af loven. Spørgsmål om, hvorvidt et institut er omfattet af lovens anvendelsesområde, kan indbringes for økonomiministerens.

Der stilles ikke krav om, at overførslen skal ske mellem to personer. Loven finder således også anvendelse i de tilfælde, hvor en afsender overfører et beløb til sig selv. Lovforslaget omfatter ikke overførsler, hvor afsender er et institut eller en finansiel institution, som defineret i artikel 4, stk. 1 i Rådets forordning nr. 3604/93 af 13. december 1993 om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbudet mod privilegeret adgang til traktatens artikel 104 A.

Lovforslagets afgrænsning i valutamæssig og beløbsmæssig henseende er identisk med direktivets afgrænsning. Baggrunden herfor er, at loven regulerer grænseoverskridende forhold. Således vil afgivelser medføre, at en overførsel ikke vil være omfattet af lovgivningen i de øvrige EU-lande.

Dette vil kunne have alvorlige konsekvenser for reglerne om institutternes tilbagebetalingspligt og betaling af kompensation, idet danske institutter dermed vil være afskåret fra at gøre regres gældende overfor institutter uden for Danmarks grænser.

Lovforslagets geografiske anvendelsesområde er udvidet i forhold til direktivet, idet lande, som Fælles-